



EduAkademia.pl

prace naukowe na zlecenie

Zakończenie-pracy-licencjackiej-64

Z reguły zakończenie pisze się na końcu, a to oznacza, że bywa pisane na ostatnią chwilę w sposób niestaranny i traktowane jest po macoszemu. To bardzo duży błąd, który kosztuje dużo stresu w trakcie obrony pracy. Można zaryzykować tezę, że nierzadko komisja jest w stanie wybaczyć nawet poważne błędy w treści rozdziałów. Błędy we wstępie i zakończeniu są bezlitośnie obnażane. Dlaczego?

Wstęp i zakończenie to części pracy, które stanowią jej opakowanie – jak napisać zakończenie pracy magisterskiej?

Ze smutkiem zauważa się, że recenzenci nieuważnie czytają treść pracy. Zdarza się, że nie czytają ani jednego rozdziału, zwłaszcza wtedy, gdy szczególnie dokładnie sprawdzają wstęp i zakończenie pracy. Ponieważ na podstawie tych dwóch niewielkich fragmentów starają się zyskać pełny obraz pracy.

Jeżeli już zgodziłeś się ze mną, że warto szczególną uwagę poświęcić zakończeniu- przystąpmy do rozkładu typowego zakończenia na czynniki pierwsze. Oczywiście w swojej pracy powinieneś kierować się wskazaniem promotora, bo to on najbardziej zna dziedzinę wiedzy, w której się poruszasz, zna też wymagania i konwencje obowiązujące w twojej uczelni.

Rozpoczynając zakończenie, warto wrócić do sformułowania tytułu pracy. Dobrze, jeśli będziesz w stanie wyjaśnić jego pogłębione zrozumienie. Nie może być to jednak kopia wyjaśnień, które sformułowałeś we wstępie. Teraz czas na przywołanie celu pracy. Chodzi o to jedno zdanie, które zawarłeś w części metodologicznej. Dobrze, jeśli udało Ci się zrealizować cel pracy. Tutaj mała dygresja- uwierz mi lepiej zrealizować cel pracy, niż go nie zrealizować. Chciałbym Ci teraz opowiedzieć o przypadku jednego studenta, który pisał pracę. W pracy starał się wykazać związek pomiędzy wiedzą o historii Polski, a poziomem deklarowanego patriotyzmu. Napisał on rozdział teoretyczny, napisał metodologię, rozpoczął rozdział badawczy.

Gdy, przyszło do analizy ankiet, wszystko runęło w gruzach. Analizy wykazały w grupie badawczej kompletny brak korelacji i brak możliwości sformułowania jakiegokolwiek zależności. Celem jego pracy było wykazanie takiej korelacji. Co miał zrobić skoro, nie zrealizował celu. Miał dwie drogi. Wszystko szybciotko pozmienić, żeby wyszło tak jak, miało wyjść albo być uczciwym i przyznać, że żadnej korelacji nie ma. Jak myślisz- co

zrobił? Zakończenie to okazja do złożenia samokrytyki- zanim zrobi to recenzent. Można, więc ocenić przydatność wybranych metod i technik oraz narzędzi badawczych.

Można wysnuć wnioski dotyczące udoskonalenia przeprowadzonych badań i doboru elementów metodologicznych. Przedstawiając wnioski, trzeba dokładnie i szczegółowo napisać, jakie są podstawy do formułowania końcowych tez. Ważne jest, żeby nie tworzyć argumentacji wyszanej z palca, ale zbudować dojrzałą i świetnie uzasadnioną strukturę. Napisz też jak, oceniasz stopień zgłębienia przedstawionego przez siebie tematu. Czy udało Ci się go wyczerpać i przedstawić całą możliwą wiedzę? Jeśli nie, napisz nad czym, warto jeszcze popracować.

Student, o którym pisałem na wstępie, zdecydował się pozostać uczciwym i przyznać w zakończeniu, że nie zrealizował celu swojej pracy i nie wykazał związku pomiędzy poziomem wiedzy z zakresu historii Polski. Nasileniem postaw patriotycznych w grupie badawczej. Jego obrona przypominała bardziej dyskusję na sympozjum niż standardową i nudną procedurę dyplomowania. Koniec końców komisja pogratulowała mu odwagi i uczciwości. Przyznała, że wykazanie braku korelacji to też konkretny wniosek, a jego przyjęcie prowadzi do poszerzenia wiedzy. Zakończenie pracy dyplomowej bywa przez dyplomantów traktowane po macoszemu.

Tymczasem jest to jedna z pierwszych części, do których sięgają recenzenci. Jak napisać dobre zakończenie w pracy dyplomowej? Praktyka akademicka podpowiada przynajmniej kilka stałych elementów, których nie może zabraknąć w zakończeniu. Gdybyśmy chcieli wymienić- to na pewno wśród nich znalazłyby się takie elementy jak: uporządkowanie przeglądu ustaleń poczynionych w kolejnych rozdziałach; przedstawienie wniosków teoretycznych pochodzących z literatury, czy źródeł; wnioski z obserwacji i praktyki; wnioski z badań realizowanych przez dyplomanta; ocenę skuteczności przyjętych metod i technik badawczych; wskazanie dalszych możliwych badań zainspirowanych ustaleniami danej pracy; sformułowanie nowych przypuszczeń, które wynikają z przeprowadzonych badań.

Praktyka podpowiada również, że istnieje przynajmniej kilka rodzajów błędów popełnianych w zakończeniach prac dyplomowych, które bardzo często się powtarzają. Jakie z nich są najczęstsze? Najczęstszym błędem jest streszczanie całej pracy i powtarzanie wcześniejszych fragmentów tekstu.